

rådgivende udvalg med mange konflikter og mange offentlige diskussioner osv. er blevet truffet nogle valg.

Det, jeg nu lidt oplever med det her forslag, er, at der er nogle, der ønsker, at de valg skal være ugiorte, og nu skal vi lave dem om.

Der er truffet nogle valg omkring en sydløsning, og der er også truffet nogle valg om hastigheden i det her, som jeg mener der ikke skal være tvivl om at vi skal stå fast på. Derfor vil jeg afvise forslaget.

Så forstod jeg på ministeren, som brugte et lidt besværligt ord, optimering af forslaget, at man selvfølgelig godt kunne kigge på detaljer, og jeg vil da også sige, at man skal løse, hvad man kan, opstrøms. Det har altid været en kongstanke hos mig, at man gjorde det maksimale opstrøms. Men det er jo ikke sådan, at fordi man gør noget mere opstrøms, skal man være imod sydløsningen.

Det vil så være mit bidrag til den debat, jeg synes der godt kan føres på baggrund af det her, men det skal altså være ud fra den ramme, at tidsplanen og sydløsningen ligger fast. Det er det udgangspunkt, Folketinget skal drøfte videre på.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Hvis hr. Steen Gade bedre kan lide at tale om optimeringer af løsninger, må man da godt kalde det det, hvis bare konklusionen er, at vi også kan tale om andre løsninger, end at åen skal flyde igennem Hestholm og sydover.

Jeg synes også, at det burde gøre indtryk på hr. Steen Gade, at fra at en masse troede, at man sådan bare uden videre kunne lade de to åer flyde frit, er man jo nu nået dertil, at man ser, at en geddesø vil ødelægge det; så viser det sig, at så må den altså ikke flyde så frit alligevel, den skal graves igennem i en rende. Det er jo ikke så frit.

På samme måde skal man også have kontrolleret det udløb, der kommer ved at lave forgravning. Det er jo heller ikke så voldsomt naturligt, når det kommer til stykket.

Så altså, hvad er det i virkeligheden, vi gør? Vi lader den nuværende å grave sig et nyt forløb. Man anviser så, hvor den gerne må få lov til at grave, og så får man faktisk noget, der også er kunstigt. Undskyld, jeg siger det. Men samtidig får vi så nogle uløste problemer, og jeg håber da, at der i hr. Steen Gades snak om optimering også ligger det tilsagn, at nu må vi altså have

undersøgt bl.a. det med fosforen mere grundigt end bare ved at lave nogle vurderinger og nogle betragtninger, sådan som ministeren gjorde for et år siden.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Der lå i mine betragtninger, at sydløsningen er fastlagt politisk, og det mener jeg er lidt vigtigt i de videre drøftelser.

Jeg siger det, fordi jeg synes, der har været et forløb her, som gør, at det vil være at rulle tilbage nu at sige, at det skal vi til at drøfte én gang til. Det mener jeg ikke vi skal. Jeg er helt med på, at vi under udvalgsarbejdet kan få belyst spørgsmålet om fosfor. Vi har jo haft det oppe nogle gange. I nogen grad er det påstand mod påstand, men lad os da kigge på det igen og sørge for, at projektet bliver lavet, så den risiko er så minimal, som det overhovedet kan lade sig gøre.

Men dér, hvor vi jo altså ikke bliver enige i dag, er jo med hensyn til, om man skal udsætte sydløsningen eller man ikke skal, og vi mener altså, at vi skal stå fast på den beslutning, der er truffet.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jo, men det, jeg gerne ville have hr. Steen Gades kommentar til, er, om det ikke gør indtryk på ham, at den løsning, han tror han har været med til at tage beslutning om, nemlig sydløsningen, at det skal flyde frit, at den allerede nu er så langt fra at være fri i henhold til de udtalelser, der foreløbig er kommet, og i de notater, vi foreløbig har fået, og i de svar, vi foreløbig har fået. Den skal altså graves vej, og den skal renses op. Så bliver den jo altså ikke så fri, og så kunne det jo tænkes, at man skulle til at overveje én gang til, om man egentlig ikke smider barnet ud med badevandet, og om der måske var andre løsninger, der var mere nærliggende.

Det er det dér åbne sind, jeg efterlyser; det behøver ikke at forsinke projektet særlig meget, men det er utrolig vigtigt, at man ikke låser sig for fast.

I virkeligheden var den største ulykke, der skete, at ministeren, da han i sommer kom til Skjern Å, låste sig fast og udtalte med en hånlig bemærkning, at han skulle nok sørge for, at den Skjern Å kom til at sno sig lige så meget, som borgmesteren i Egvad Kommune havde gjort.